

სტალინი დიდ რუს ხალხთან ერთად

მარტი 22, 2022

“რუსეთი _ ბოროტების იმპერია”, რუსი _ “პირველყოფილი თემური წყობილების გზას აცდენილი და ცივილიზაციისთვის უვარგისი ხალხი”, “რუსი კარგია მკვდარი”, “რუსი აფერხებს ცივილიზაციის განვითარებას”, “რუსი _ მკვლელი”, “რუსი _ ლოთი”, “ფაშიზმი და კომუნიზმი ერთია”, “ჰიტლერი და სტალინი ტყუპისცალები არიან”... კიდევ რამდენ დამაკნინებელ სიტყვათა წყობას მოიგონებს ოკეანისგ ადმელი ჰერმაფროდიტი, რუსის სახელს რომ მიუსადაგოს?!

_ ვინ არის ყველა ამ საშინელების გამომგონებელი? _ იკითხავს მკითხველი.

_ ეს ანგლოსაქსების შემოქმედებაა! _ ეს არის ჩემი, გრიგოლ ონიანის, პასუხი.

ბრმა უნდა იყოს ადამიანი, ვერ ხედავდეს თანამედროვე ევროპაში ფაშიზმის აღორძინების ნიშნებს; ვერ ხედავდეს, რომ დიდი სამამულო ომის შემდგომ პერიოდში უკრაინაში არ გახმა ფაშიზმის ფესვი და ამ ყავისფერი ჭირის განადგურებიდან 70 წლის შემდეგ, ანგლოსაქსების წაქეზებით, უკრაინის დედაქალაქ კიევში ქვეყნის იმჟამინდელმა პრეზიდენტმა იუშენკომ ჰიტლერელთა დასაყრდენ ძალას, ჯალათ სტეპან ბანდერას უკრაინის გმირის წოდება მიანიჭა. 2014 წელს კი მრავალტანჯულ უკრაინის მიწაზე ადამიანთა წამებისა და აბუჩად აგდების ისეთი ფაქტები მოხდა, ნაცისტ კაციჭამიებს სიზმარშიც არ დაესიზმრებოდათ.

უკრაინაში მოქმედებდა ათეულობით ამერიკული ბიოლოგიური ლაბორატორია და ამზადებდნენ ბირთვული იარაღს, რომელთა მეშვეობითაც, 20 წუთის ინტერვალით, შეეძლოთ, კრემლის კურანტებისთვის ესროლათ ბირთვული ბომბი, ამ საქმიანობის შეჩერების ნაცვლად, უკრაინის მიწაზე კვლავ აფრიალდა სვა სტიკიანი დროშა. შედეგად უმოწყალოდ იხოცებიან ქალები, ბავშვები და მოხუცები, რომ არაფერი ვთქვათ ღირსეულ, ვაჟკაც შთამომავლებზე იმ გმირებისა, რომლებმაც დაამარცხეს ფაშიზმი და პლანეტა იხსნეს კაციჭამია ჰიტლერელებისაგან.

მიუხედავად იმისა, რომ მოკავშირეებთან ერთად 15 საბჭოთა რესპუბლიკა საკუთარი ადამიანური და მატერიალური რესურსებით ებრძოდა მტერს, ყველაზე დიდი წვლილი რაიხსტაგიდან სვასტიკის ჩამოგდებაში მიუძღვის რუს ხალხს, რომლის ღვაწლიც ღირსეულად დააფასა უმაღლესმა მთავარსარდალმა სტალინმა, როდესაც გამარჯვების დღის აღსანიშნავ ვახშამზე წარმოთქვა დიდი რუსი ხალხის სადღეგრძელო, ხალხისა, რომელმაც თავის მხრებზე გადაიტანა ომის მძიმე წლები. დღეს ამ გმირი რუსი ხალხის შთამომავლებს კვლავ წვავენ კოცონზე უკრაინაში დარჩენილი ჰიტლერის თანამზრახველთა შთამომავლები. სქესარეული ანგლოსაქსები კი უდიდესი ძალისხმევითა და უმუშევარი და მშიერი ადამიანების მოსყიდვით ფაშიზმის მხარდამჭერ ხალხმრავალ შეკრებებს აწყობენ.

მეორე მსოფლიო ომმა კაპიტალისტურ სამყაროს ბევრი ბურჟუაზიული სახელმწიფო გამოაკლო სათვალავიდან. კაპიტალისტების მცდელობით, კერძოდ, აშშ-ის პრეზიდენტ ჯო ბაიდენის მეთაურობით, მოახლოებულ მესამე მსოფლიო ომს შეეწირება მთლიანად კაპიტალისტური სამყარო და აღდგება კიდევ ხალხის მრავალსაუკუნოვანი ოცნება თავისუფლებაზე. **ლიბერალურმა აზროვნებამ შეცვალა და გადააფასა კაცობრიობის ღირებულებები და ფასეულობები. ახლა ლიბერალებს სურთ, მოსახლეობით გად ატვირთულ პლანეტას შეეხა მოჰგვარონ და დედამიწაზე მცხოვრებთა რაოდენობა 8-დან “ოქროს მილიარდამდე” ჩამოიყვანონ.**

მსოფლიოს ერთიანი მართვის ჩანასახი 1943 წელს გაჩნდა, როდესაც ფაშიზმის წინააღმდეგ ანტიფაშისტური კოალიცია შეიკრა და მსოფლიოს სამი უძლიერესი სახელმწიფო გაერთიანდა ლეგენდარული სამი პიროვნების სახით. მისი შექმნა ორიენტირებული იყო შედეგზე, რომელიც დადგა კიდევ და რომელსაც, უკვე 77 წელია, ვიმკით _ მსოფლიოში ისეთი სისხლისმღვრელი კონფლიქტი, როგორც იყო მეორე მსოფლიო ომი (1941-45წწ.), საბედნიეროდ, აღარ განმეორებულა.

მსოფლიოში ერთმმართველობის დამყარების მცდელობა ფულიანი “გენიოსების” ინიციატივაა და პლანეტის “განხალხება” სწრაფად მოხდება, ხანგრძლივი პერიოდის განმავლობაში თუ საერთოდ ვერ განხორციელდება, დრო გვიჩვენებს. გენიოსობა ჭკუისა და ნიჭის უმაღლესი გამოვლენაა, მაგრამ მხოლოდ ნიჭისა და ჭკუის უმაღლეს გამოვლენას რატომ უნდა ეწოდოს გენიოსი, ბოროტებაში გამოვლენილ კაცთმოპულეობასაც ხომ ჭკუა და ნიჭი სჭირდება?! სწორედ ამიტომ გამოიგონეს ეპითეტი _ ბოროტი გენია. გენიოსი ალექსანდრე პუშკინი თავის დროზე წერდა, _ გენიოსობა და ბოროტება შეუთავსებელიაო, მაგრამ პუშკინი ხომ “ძველია”, ესენი კი ახალ ცხოვრებას აშენებენ და ახალ ადამიანებს ქმნიან.

“ბოროტ გენიად” წოდებული სტალინი დემოგრაფიულ მდგომარეობას, დღევანდელი მმართველებისგან განსხვავებით, დიდ ყურადღებას უთმობდა. მან დედა, რომელმაც შვა და აღზარდა 12 შვილი, სამშობლოს გმირი დამცველების რიგებში დააყენა, გმირი დედის საპატიო წოდება მიანიჭა და სოციალური შეღავათებითაც დაეხმარა. დღეს კი ადამიანები, რომლებიც დედამიწის მოსახლეობაზე ცდას ატარებდნენ, როგორ უნდა ამოწყვიტონ დედამიწის მოსახლეობის, სულ ცოტა, ერთი მესამედი, დემოკრატიზად და ხალხთა დაცვის სადარაჯოზე მდგომ “ანგელოზებად” არიან წარმოდგენილნი.

როდესაც დიდ ალბერტ აინშტაინს ჰკითხეს, _ რას წაიღებდით გალაქტიკაში შორეულ მოგზაურობაშიო, გენიოსმა უპასუხა: “ბიბლიას და სერვანტესის “დონ კიხოტს”. ჩვენ უკვე გვექონდა ქრისტეს მოძღვრებაზე აშენებული ქვეყანა, რომლის მნიშვნელობასა და შორეულ მიზნებს, ადრე თუ გვიან, დაინახავენ ადამიანები ი, მაგრამ ისინი, ვისაც პირველებს უნდა დაენახათ ღვთის ძის სიბრძნე და გენიალურობა, ჩუმად არიან და ღმერთისგან აშენებული ქვეყნის დამანგრეველებს სანთელს უნთებენ.

ჰარვარდის უნივერსიტეტის პროფესორი დევიდ ბრანდენბერგერი ირწმუნება: “რუსი ხალხი სტალინმა გამოიგონა. მასობრივი საშუალო განათლება, წიგნიერება, კულტურული პოლიტიკა წარსულის მიმართ რუსეთში მხოლოდ XX საუკუნის 30-იან წლებში გაჩნდა. ვინ არიან რუსები და რატომ ცხოვრობენ ისინი დედამიწის ამ უკიდევანო სივრცეში, რომელსაც დღესაც საბჭოთა კავშირი ჰქვია, მსოფლიომ შეიტყო ისტორიის სახელმძღვანელოებიდან და ფილმიდან “ალექსანდრე ნეველი”. მოკლედ, დღეს რუსად ყოფნა ნიშნავს სტალინურად ყოფნას”.

შეფასება სწორია. დიახ, რუს ხალხს ნამდვილად სწამს და სჯერა, რომ ის ცხოვრობდა, ცხოვრობს და იცხოვრებს სტალინის რუსეთში. კიდევ ერთხელ დასტურდება სტალინის სიტყვები: “მთავრობები მიდიან და მოდიან, ხალხი კი რჩება”. სანამ პლანეტაზე ერთი რუსული სოფელი მაინც იარსებებს, მანამდე უკვდავი იქნება სტალინის სახელი. სტალინი ყველა დროის გეოპოლიტიკის უმაღლესი მწვერვალია.

1992 წლის აპრილში ამერიკის მემკვიდრეობის ფონდის საგარეო პროექტში ბატონები კიმ რ. ჰოლმსი და ჯეი პ. კოზმინსკი დაჟინებით ურჩევდნენ ამერიკის ადმინისტრაციას, ყველაფერი გაეკეთებინათ, რათა “საბჭოთა კავშირი ან მისი მსგავსი სახელმწიფო არასდროს წარმოქმნილიყო. პენტაგონმა უნდა განაგრძოს კვლევები და განვითარება წყალქვეშა თავდაცვის, მაღალი სიზუსტის იარაღის, სატელიტური ტექნოლოგიებისა და ა.შ. სფეროში, და ეს ყველაფერი იმისთვისაა საჭირო, რომ ამერიკამ განაგრძოს გლობალური ჰეგემონის როლის თამაში ამერიკის დასაცავად, რისთვისაც აუცილებელია, ევროპისა და აზიის ყველაზე მნიშვნელოვან ინდუსტრიულ და ეკონომიკურ ცენტრებზე, აგრეთვე, მნიშვნელოვან ნედლეულზე გააძლიეროს გავლენა”.

ზოგიერთს ჰგონია, რომ გასული საუკუნის 30-იანი წლები მხოლოდ რეპრესიებისა და ხალხის ხოცვა-ჟლეტის ათწლეულია. 1929 წელს, მას შემდეგ, რაც საბჭოთა კავშირი გაიწმინდა იმპერიალიზმის დაქირავებული აგენტებისგან და იმ ადამიანებისგან, რომლებიც რუსი ხალხის დასამორჩილებლად იყვნენ მოსულნი, ქვეყანამ განვითარების პერსპექტიული გეგმა კომპარტიის მორიგ ყრილობაზე გამოაცხადა.

1939 წელს სტალინის წინააღმდეგ ტერორისტული აქტის დაგეგმვაში მონაწილეობდა ცნობილი ანტისაბჭოელი და ანტისტალინელი ალექსანდრე ზინოვიევი, რომელიც შემდგომ მგზნებარე სტალინელად იქცა. სამართალდამცველებმა ტერორისტული აქტი აღკვეთეს და ახალგაზრდა ზინოვიევი

პასუხისმგებლობის თავიდან ასარიდებლად ამერიკაში გაიქცა. აი რას წერდა ის 1930-იანი წლების საბჭოთა ახალგაზრდობაზე: “არც ერთ ქვეყანას არც ერთ ეპოქაში არ აღუზრდია მორალურად, ფიზიკურად და პატრიოტულად განწყობილი ისეთი ახალგაზრდობა, როგორც იყო 30-იანი წლების საბჭოთა კავშირის ახალგაზრდობა. მათ შიშველი ხელებით დაახრჩვეს ურჩხული, რომელიც წალეკვით ემ უქრებოდა მსოფლიოს”. აქ ზინოვიევს არა მხოლოდ ჰიტლერი, არამედ მასთან ერთად ტროცკი და მისი და მქაშებიც ჰყავს მხედველობაში.

1937 წელი უცხო ქვეყნებიდან შემოჭრილ ვირუსებთან ბრძოლის გადამწყვეტი ეტაპი იყო. ამ ბრძოლიდან საბჭოთა ქვეყანა და სტალინი გამარჯვებული გამოვიდნენ. გენიოსი რუსი მეცნიერი დიმიტრი მენდელეევი თავის დროზე ამტკიცებდა, ფორმაციის შეცვლა ისეთ დიდ ქვეყანაში, როგორც რუსეთია, 100 მილიონამდე ადამიანს შეიწირავსო. თითქოს სასაცილოა მეცნიერის ეს სიტყვები, მაგრამ ქიმიური ელემენტების ცხრილის შემქმნელს ყველაფერი დაეჯერება.

ლევ ტოლსტოი და თევდორე დოსტოევსკი კი მედლის ორი მხარეა. თუ დოსტოევსკი რუსეთის ფანატიკოსი და პატრიოტია, ტოლსტოი არად აგდებს პატრიოტულ განცდებს. ჩემი აზრით, დოსტოევსკი ნატურალისტი მწერალია, რომლის ნაწერებიც თვითონ მკითხველმა აიყვანა ფილოსოფიურ სიმაღლეზე. დოსტოევსკის “დანაშაული და სასჯელი”, “იდიოტი”, “მოთამაშე” და სხვ. პირადი ცხოვრებიდან აღებული თემებია, რომლებიც ემოციებით არის დაწერილი და კარგად იკითხება. დიდი კონსტანტინე გამსახურდია თავის ერთ-ერთ ინტერვიუში ამბობდა: რამდენჯერაც ჩემი რომანის გმირი მოვკალი, იმდენჯერ ჩემი სიცოცხლე დავასრულე”. მწერალი თავისი გმირის ცხოვრებით ცხოვრობს. ის ბუნებით რაინდია და რაინდ ის სიკვდილს პირად ტრაგედიადა აღიქვამს, რადგან გმირის ბოლო ამოსუნთქვა მწერლის ბოლო ამოსუნთქვის ტოლფარდია.

დოსტოევსკის “იდიოტის” მთავარი გმირის, თავადის _ **ლევ მიშკინის** ცხოვრების გზა ჩვენ გვერდით მდგომი ადამიანის მხატვრულად დაწერილი ცხოვრების გზაა. ამ გზას ფილოსოფიურად შეხედავ თუ მოწყალების თვალთ, შენი საქმეა. ემოციებისგან დაცლილი კაცი, რომელსაც აგრესიის უნარი არ შერჩენია და მხოლოდ სიკეთის თვალთ უყურებს სამყაროს, დოსტოევსკის აზრით, იდიოტია. აი სადამდე მივყავართ დოსტოევსკის ფილოსოფიას, რომელიც რუსეთის სიძლიერეს მართლმადიდებლობაზე აფუძნებს. ოპიოს უნივერსიტეტის ფილოსოფიის ფაკულტეტის პროფესორ **ჯეიმს სკენლანს** მიაჩნია, რომ დოსტოევსკის აზრით, რუსი ხალხი ღმერთის რჩეულია, რომელმაც მსოფლიო უნდა გადაარჩინოს. რუსი ხალხი განსხვავებულია სხვა ხალხებისგან. რუსები უდიდესი ძმური სულისკვეთებით გამოირჩევიან. ისინი სხვა ხალხების წინ დგანან, როგორც ინტელექტუალური, ისე ადამიანური ურთიერთობის თვალსაზრისით”... სტალინის “სადღეგრძელო დიდი რუსი ხალხისადმი” შესულია მსოფლიოს სიტყვაკაზმულ გამოთქმათა ენციკლოპედიაში. რუსი და მსოფლიო პოლიტიკოსების შეფასებით, სტალინმა თვითონ შექმნა “დიდი რუსი ხალხი” და თვითონვე შეაფასა, რაც მსოფლიოს ხალხებმა მოკლე პერიოდში დაინახეს საკუთარი თვალთ. სტალინი რუსი ხალხის შეფასებაში თანმიმდევრულია, დოსტოევსკი კი _ გაორებული. მწერალი ერთ შემთხვევაში რუსეთის მართლმადიდებლურ მისიად ქრისტიანულ სიკეთესა და სხვა ხალხებისადმი ძმურ სამსახურს მიიჩნევს, მეორე შემთხვევაში კი რუსეთის იმპერიალისტური პოლიტიკური ძალაუფლების გაფართოების მხარდამჭერია _ რუსეთმა ქრისტიანული რწმენა უნდა შეუნაჩუნოს და განუმტკიცოსო მსოფლიოს. დოსტოევსკი ახალგაზრდობაში სულაც არ იყო სლავოფილი თუ რუსოფილი. იგი მედასავლეთეობდა და აზურად იგდებდა რუსოფილებსაც და სლავოფილებსაც, მაგრამ სიცოცხლის ბოლოს ძალიან დაუახლოვდა მათ. ამის გარდა, დოსტოევსკი მხურვალედ უჭერდა მხარს პეტრე I-ის რეფორმებს და მის პატივისცემას უცხოელთა მიმართ. 1880 წელს დოსტოევსკიმ ხალხებს შორის უნივერსალური ძმობის დამყარების რუსულ მისიაზე საუბრისას განაცხადა, რომ ეს გაერთიანება არიული რასის ხალხებში მოხდებოდა.

ჯეიმს სკენლანი _ დოსტოევსკის მკვლევარი, შენიშნავს: “არ ვიცი, სად ამოიკითხა ეს ან რას გულისხმობდა, მაგრამ ფაქტი ფაქტად რჩება _ ძმური სულისკვეთება, რომელსაც ის რუსებს მიაწერს, ბიოლოგიური ფაქტორებით კი არ არის განპირობებული, არამედ იმ გზით, რომელიც რუსმა საზოგადოებამ სა

უკუნეების განმავლობაში გამოიარა. ძმობა, სხვა ხალხების გაგებისა და მათთან კარგი ურთიერთობის დამყარების უნარი რუსებისთვის “ბუნებრივია”, მაგრამ ეს მეორადი ბუნებაა და არა ბიოლოგიით განპირობებული. მაგრამ, როცა რუსების “უნივერსალურობაზე” ლაპარაკობს, აქ ის ძალიან უახლოვდება ბიოლოგიას. “რუსებს სხვა ერებისაგან უნივერსალურობა და ძმური სულისკვეთება გამოარჩევს და კაცობრიობის გადარჩენაზე განაცხადის გაკეთების საფუძველსაც სწორედ ეს ქმნის”, – ამბობდა დოსტოევსკი.

ზოგიერთი ადგილობრივი თუ უცხოელი მუცლითმეზღაპრე ისტორიკოსის გასაგონად უნდა განვმარტოვო, ვის უნდა უმადლოდეს კაცობრიობა ყავისფერი ჭირის – ფაშიზმის – დამარცხებას.

მოვიყვან უტყუარ მასალას – ეს არის ფაშიზმის დამარცხების ძირითადი მოწმის, დიდი ბრიტანეთის პრემიერმინისტრის, ანტიჰიტლერული კოალიციის წევრის – უინსტონ ჩერჩილის წერილი (დათარიღებულია 1945 წლის 23 თებერვლით) სტალინისადმი:

“მარშალ სტალინს!

წითელი არმია თავის 37-ე წლისთავს ზეიმობს ტრიუმფით, რომელმაც მისი მოკავშირეების უსაზღვრო აღფრთოვანება გამოიწვია და რომელმაც გერმანული მილიტარიზმის ბედი გადაწყვიტა. მომავალი თაობები ი თავიანთ ვალს წითელი არმიის წინაშე ისევე უსიტყვოდ აღიარებენ, როგორც ამას ვაკეთებთ ჩვენ – ამ ზრწყინვალე გამარჯვების ცოცხალი მოწმეები. გთხოვთ, დიდი არმიის დიად ხელმძღვანელს, მიესალმოდეთ წითელ არმიას ჩემი სახელით საბოლოო გამარჯვების “ზღურბლზე” (1941-1945 წლების მიმოწერა. ტომი 1, 1985 წელი, გვ. 391).

იქნებ ეს წერილიც საეჭვოდ ჩათვალონ “ჩვენმა” ლიბერალებმა და კვლავ თქვან, – ფაშიზმი ამერიკამ და ინგლისმა დაამარცხაო. XX საუკუნე (სხვა საუკუნეებს არ ვეხები) ოთხ ძირითად პერიოდად იყოფა: რევოლუციამდელ, რევოლუციის შემდგომ, დიდი სამამულო ომისა და ომის შემდგომ პერიოდებად. რევოლუციამდელ მსოფლიოს უამრავი მკვლევარი და ჟამთააღმწერელი ჰყავს, მათ რაციონალური მარცვლის გამოტანა შეუძლიათ და, ესამოვნება თუ არა ვინმეს ეს, ჭეშმარიტება თითქოს დადგენილია, თუმცა შიგადაშიგ თავს იჩენს დაუმსახურებელი ქება-დიდება და კერპთაყვანისმცემლობა. რევოლუციის შემდგომი პერიოდი მსოფლიოში “სოციალისტური შეჯიბრების” პერიოდი. ორპოლუსიანი მსოფლიოს გაჩენამ და ალტერნატიული ფორმაციის შექმნამ მეტოქეობა ჩამოაგდო მსოფლიოს არა მხოლოდ გეოპოლიტიკაში, არამედ ეკონომიკაში, განათლებაში, თავდაცვაში, სპორტში, ხელოვნებაში და, საერთოდ, ადამიანების განვითარების ყველა სფეროში.

1931 წელს გამართულ სოციალისტური მრეწველობის მუშაკთა საკავშირო კონფერენციაზე სტალინის სიტყვები გამოწვევა იყო: “ჩვენ კაპიტალისტურ ქვეყნებს 50-100 წლით ჩამოვრჩებით და, თუ ეს ჩამორჩენა ათ წელიწადში არ დავძლიეთ და ვერ დავეწიეთ, ისინი ჩვენ გაგვსრესენ”. ამ სიტყვების წარმოთქმიდან რამდენიმე წლის შემდეგ მოსკოვში ჩასული გერმანელი მწერალი ლიონ ფოიხტვანგერი თავის წიგნში “მოსკოვი. 1937 წელი” წერდა:

“მე ვნახე ქარხნები, რომლებშიც ათიათასით მუშა მუშაობდა საუკეთესოდ მოწყობილ საამქროებში. გამაკვირვა მათი ჩაცმულობისა და კვების ორგანიზაციამ. კეთილმოწყობილ მუშათა სასადილოებში, ისე, რომ ზედმეტი არ დახარჯოს, მუშას ორ მანეთად შეუძლია მსუყე სადილი მიირთვას, ეს მაშინ, როდესაც მუშის საშუალო ხელფასი 3 ათას მანეთს აჭარბებს”.

1931-41 წლები – ეს იყო საბჭოეთის შინაურ თუ გარეშე მტრებთან ხელჩართული ბრძოლისა და პარალელურად თავდაუზოგავი შრომის პერიოდი. ფეთქებოდა ღუმელები, დიდი საამქროები, რკინიგზის ლიანდაგებიდან ვარდებოდა შემადგენლობები, კატასტროფები ხდებოდა შახტებში, ზღვასა და ჰაერში. დანგრეული სწრაფად დგებოდა მწყობრში და ვითარდებოდა როგორც მძიმე, ისე მსუბუქი ინდუსტრია. სოფლად კი გუგუნებდა სასოფლო-სამეურნეო ტექნიკა და იქმნებოდა საზოგადოებრივი დოვლათი.

საბჭოთა სახელმწიფომ 10 წელიწადში შეიძინა დამოუკიდებლობის ყველა ატრიბუტი. გავიდა ათი წელი და საბჭოეთის მიწაზე ჩვენს გასასრესად შემოიჭრა სიკვდილის მანქანა – ფაშიზმი. მსოფლიოში დიქტატურა მძვინვარებდა: იაპონია ზღვაზე ბატონობას ცდილობდა, რასაც ვერ თმობდა “ზღვის ლომი” – დიდი ბრიტანეთი. იტალიაში ჩაისახა ვირუსი ფაშიზმისა დუჩეს სახით. ესპანეთი სისხლის უკანასკნელ წვეთამდე იბრძოდა ხალხის დასათრგუნავად და ტერიტორიების მოსაპოვებლად, ჰიტლერი წალეკვით ემუქრებოდა მსოფლიოს, ველურ რუსეთს კი მოხერხებულად ხედნიდა სამხრეთელი მომთვინიერებელი.

მეორე მსოფლიო ომმა მსოფლიო ხალხებს ასწავლა შრომა, მომჭირნეობა, მოთმენა და გაერთიანება. 61 დიდი თუ პატარა ქვეყანა ჩაება ომში. ხელში თოფი აიღო 110 მილიონმა ადამიანმა. მხოლოდ საბჭოთა კავშირში 717 დიდი ქალაქი დაანგრია ომმა. მთელი ევროპა ნანგრევებად იქცა. ომი დამთავრდა. დაიწყო მეოთხე ეტაპი – ომის შემდგომი პერიოდი. ქვეყანას, მასთან ერთად მსოფლიო ხალხებს, ეგონათ, გაგრძელდებოდა ხალხთა მეგობრობა და სიღარიბესაც ისე დაძლევენ, როგორც საბჭოეთმა სძლია ფაშიზმს. გამარჯვების ტრიუმფატორი, რომელიც ერთადერთი შემორჩა მსოფლიოს, ამაყად იდგა მავზოლეუმის ტრიბუნაზე და გასცქეროდა მსოფლიო სივრცეებს, მის ფეხებთან კი ემხოზოდა გერმანული ფაშიზმის დროშები და შტანდარტები.

უძველესი გამონათქვამი “ყველა გზა რომში მიდის” შეიცვალა გამოთქმით “ყველა გზა მოსკოვში მიდის”. სტალინის დიპლომატია და გეოპოლიტიკა შიშის ზარს სცემდა არა მხოლოდ მტრებს, არამედ მოკავშირეებსაც. ევროპას მშვიდობა უნდოდა, ამიტომ ჩამოხსნა უნაგირი “მეომარ ცხენს” და უინსტონ ჩერჩილი პრემიერობიდან გადააყენა. ფრანკლინ რუზველტი კი გაურკვეველ ვითარებაში გარდაიცვალა. პლანეტა მისი რეალური პატრონის, სტალინის, ხელში დარჩა.

1941 წლის 7 ნოემბრის ლეგენდარული აღლუმის შემდეგ სტალინის უტეხი ნება მსოფლიოში საარაკო აშბა დ იქცა. ჰიტლერის ელვისებური ომის მითი რუსეთის წინააღმდეგ საპნის ბუმტივით გასკდა მოსკოვთან. მ სოფლიო ზეიმობდა ჰიტლერის პირველ დაჩოქებას საბჭოეთის დედაქალაქთან. ამერიკის შეერთებული შტ ატების, კანადისა და ცენტრალური ამერიკის აბორიგენი ინდიელების 27 ტომობრივი გაერთიანების კონფე რენციამ გადაწყვიტა, აერჩია ტომთა ბელადი. ტომების წარმომადგენლებმა, რომლებიც დასახელებულნი ი ყვნენ ტომთა ბელადის კანდიდატად, ერთხმად განაცხადეს უარი არჩევაზე და ყველა კანდიდატმა შეთანხ მებულად დაასახელა სრულიად ახალი კანდიდატი – საპატო ბელადად აირჩიეს უბადლო მხედართმთავა რი სტალინი. არჩევნების შედეგი ამერიკა–რუსეთის სამხედრო დახმარების საზოგადოების თავმჯდომარე ედუარდ კარტერმა ამერიკაში საბჭოთა კავშირის ელჩ კონსტანტინე უმანსკის აცნობა და მას ინდიელი ხალ ხის სახელით სტალინისთვის გადასცა ძვირფასი ქსოვილითა და ბრილიანტებით შემკული ინდიელთა წინ ამძლოლის ქუდი.

ამერიკის აბორიგენი ხალხის ძვირფასი საჩუქარი საბჭოთა მხარეს 1942 წლის თებერვალში გადასცეს ქალაქ ნიუ-იორკში ინდიელთა ტრადიციული რიტუალის თანხლებით. “ნიუ-იორკ თაიმსმა” გამოაქვეყნა წერილი ამ მოვლენაზე, რომელიც სენსაციად იქცა და მიიპყრო მსოფლიოს პრესის ყურადღება. მსოფლიოს აინტერესებდა სტალინის რეაქცია, მაგრამ დუმდა, როგორც პრესა, ისე კრემლი.

სტალინის თანაგრძნობა ინდიელი ხალხის მიმართ მხოლოდ 1944 წელს გამომჟღავნდა, როდესაც ინდიელ ი ხალხის ბელადის ტიტულის სიგელთან ერთად უძვირფასესი თავსამკაული სტალინის სამდივნომ ოფიც იალურად გადასცა რევოლუციის მუზეუმს, რომელშიც ამჟამადაც არის გამოფენილი.

1946 წლის 6 მარტს ბრიტანეთის მანტიამოსხმული “ბებერი ლომი”, რომელსაც არანაირი ვალდებულება არ აწვა მხრებზე, გარდა იმისა, რომ ჩერჩილი იყო, საუნივერსიტეტო ქალაქ ფულტონში უზარმაზარი აუდიტორიის წინაშე წარდგა, ზარი ავის მომსაწავებლად დაარისხა და მოუწოდა მსოფლიოს წითელი ფაშიზმის წინააღმდეგ. ამან რკინის ფარდა ჩამოუშვა აღმოსავლეთსა და დასავლეთს შორის. დაიწყო ცივი ომი, რომელიც ჯერაც არ დამთავრებულა.

გრიგოლ ონიანი